

jeg, naar det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau) mente, at der burde gaaes noget videre, navnlig med Hensyn til Dyr lægetilfyn og noget Tegnende, hviites at forstaa af visse Anthydninger af den høitæredede Indenrigsminister, at han heller ikke var helt utilbøielig dertil. Efter at have omtalt, hvad Lovforslaget egentlig bød, og spurgt, hvad han der gjøres mere? henviste den høitæredede Indenrigsminister til disse Foreninger, som her omtales i Lovforslagets § 10, hvori der staar, at naar der maatte danne sig Foreninger for én eller flere Kommuner med det Formaal at bekæmpe Tuberkulosen, kan der gaaes til at give gratis Dyr lægetilfyn til saadanne Foreninger. Men der er den Ulempe derved, at vi i Udvalget i Fjor havde en Følelse af, at det aldrig vilde lykkes at danne saadanne Foreninger, og jeg blev bethyret deri ved at høre det ærede Medlem for Bælum (S. Pedersen) omtale en Mand paa hans Gaard, i hvis Besætning der var Sygdom, hvilket førte til, at Assuranceforeningen udstødte denne Mand. Saaledes havde vi troet, at det vilde blive umuligt at faae Foreninger oprettede paa dette Grundlag, fordi de, der have sunde Besætninger og væge om dem, vægre sig ved at gaa ind i dem, saa at de kun komme til at bestaa af Folk, der have syge Kreaturer, og som paa den Maade skulle se at stive hinanden af. Vi ville ikke have let ved at danne saadanne Foreninger; men kunde vi faae det udbidit til at gjælde Meieri-foreninger — der er jo mange Meierier, der have i deres Bedtægter, at der ikke maa leveres Mælk af Kreaturer, som have en saadan Sygdom —, der vil det maaste være lettere at faae det gennemført. Og saa er der Kvægavlforeningerne; de ere nu meget almindelige hele Landet over, og de have indført det, som efter min Mening har størst Betydning for Sygdommen, nemlig at de ikke benytte syge Dyr til Tillæg. Naar vi se hen til, hvad disse Kvægavlforeninger have udviklet sig til i de sidste Aar, tror jeg, der kunde naaes noget meget Betydeligt ad den Vej til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Staten yder jo ikke saa ganske ringe Bidrag til saadanne Foreninger, til Indkjøb af Handyr og til Præmier og paa forskjellig anden Maade. Jeg finder dog, at det vilde være et aldeles rimeligt Forlangende, om man nu ogsaa vilde have en Smule Hjælp til at kunne føre Tilfyn med, at disse Besætninger holdtes sunde, og ikke alene det; thi selv om det ikke er det Hele, der ydes, vil der dog, naar der bliver givet et Bidrag, derved aabnes en Vej til, at et regelmæssigere Dyr lægetilfyn kommer til at finde Sted; thi selv om Sygdommen har en smigende Karakter,

tror jeg nok, at den er saa bekendt, at naar en Dyr læge kommer tilstede, vil det ikke vare længe, inden han faaer Vide paa, at den og den er mistænkelig og maa undersøges, og inden han gjør Eieren opmærksom paa, hvilken Fare han løber ved at holde saadanne Kreaturer. Desuden viser jo Erfaringen, at naar Sygdommen bliver tagen paa et tidligt Standpunkt, kan der godt endnu bringes Noget ud af et saadant Dyr, og det Første, som maa gjøres, er at afsondre det fra de sunde Dyr og efterhaanden faae det udfodt saaledes, at man kan faae en ganske ny Besætning og fuldstændig tilfodt udsyddet Sygdommen. Efter de Oplysninger, som ere komne frem angaaende denne Sygdom, er den saa slem, at Mennesker ogsaa ere udsatte for at blive smittede deraf, og det mener jeg ydermere maa være en Spore baade for Statsmagten og for Alle, som have med Lovgivningsmagten at bestille, til at se at faae et Resultat, som kan være tilfredsstillende med Hensyn til denne Sag.

Judenrigsministeren (Sjuegerlev):

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Blühme) berørte atter Forbindelsen mellem Tuberkulose-sygdommen hos Kreaturer og hos Mennesker. Jeg lader med Villie dette Spørgsmaal ligge, da det er noget gængende Grund at bevæge sig paa, og jeg tror ingeniunde, at man kan fastslaa en saadan Forbindelse mellem denne Sygdom hos Dyr og Mennesker. Jeg benægter ikke, at der kan være en Forbindelse mellem disse Sygdomme, og at der kan være Tale om Smitteoverføring, men jeg tror ikke, at denne Fare er saa nærliggende eller har vist sig saa stor; at jeg af den Grund føler mig kaldet til at tage særlige Foranstaltninger. Jeg har kun villet sige dette om dette Spørgsmaal; jeg maa selvfølgelig undertæste det et lægehyndigt Skøn, og det vil det ærede Medlem ogsaa faae Leilighed til at prøve. Det ærede Medlem nævnte, at det vilde være særlig farligt for Husmænd at kjøbe saadanne Tillægsdyr, og at man af den Grund maatte give Erstatning fra Statens Side; men det ærede Medlem vil jo dog erkjende, at skal det være Tale om at give Erstatning paa den Maade — hvad jeg ikke mener — maa det Tilfælde være udelukket, at Kreaturerne vare tuberkulose; da de bleve kjøbt. Det gaar ikke an at give Erstatning i det Tilfælde, naar man har indkjøbt syge Dyr, og undtager man dette Tilfælde, vil der ikke blive mange tilbage. Jeg skal indrømme, at hidtil er det gaaet saaledes, at man har kjøbt Dyr, som vare daarligere, men jeg tror, at man har gjort